

„Bliver her og vaager!“

Mark. 14, 34.

„Bliver her og vaager!“—med disse ord opfordrer vor Herre Jesus Peter, Jakob og Johannes til at blive hos ham i Gethsemane have og vaage med ham under den forfærdelige sjæleangst og dødsangst, som han der, nedknægt til jorden, lider for alle vore synders skyld. Som disse tre alene havde været vidner til hans forklarelse paa bjerget, saaledes skulde de nu ogsaa være vidner til hans dybeste fornædelse. Og ifjor er det tanken paa den fristelse og fare, som nu truer dem, da satan ret vil siale dem, som bringer ham til trods helvedes angst og kval, som han selv lider, uden at agte al sin egen smerte, tre gjentagne gange at glide sig hen til sine fjære discipule og formane dem til aarvaagenhed og bøn, forat de kan staa paa den onde dag, forat saarene ikke aldeles skal adspredes, naar hyrden slaes.

Lad ogsaa os agte denne vor frelseres indtrængende opfordring og formaning. Den gjælder ogsaa os. Og saa vi gaar i fare, hvor vi gaar, og trænger saa vel til altid at blive hos ham og vaage med ham, der saa saare har lidt og vaaget for vor skyld.

Og ifjor nu i den hellige fastetid skal vi paa den maade agte denne vor frelseres opfordring, at vi i aanden ret følger ham paa hele hans tunge lidelsesgang, til Gethsemane og derfra lige til Golgatha, andægtig betragte alt, hvad han lider for os, den kjærlighed, hvormed han tager al vor skyld og straf fra os paa sig, og hvormed han midt under den sværeste lidelse tænker paa os som paa sine discipule, at vi ogsaa kunde nyde frigten af hans døde pine og død.

Lad der nu i fastetiden flittig blive prædikeret over vor Herres Jesu lidelsehistorie. Lad os med lid og her James i vore tanker til saadaa me faste

gudstjenester. Lad os hver dag ved vor husandagt i denne tid særlig dvæle ved betragtningen af denne vor frelseres og stedfortrædets vistnok saa tunge lidelsesgang, men ogsaa saa store og herlige seiersgang for os, hvorom vi saa sandt synger:

Du derved en evig forløsning har funden,
hvorefter jeg er hjulpen og reddet i grunden;

Guds hjerte er aabent ved denne sin gang,
thi synger jeg abba med frydelig klang.

Lad os gjøre dette som de, der overvinder al fjædets træghed og sløvhed og løkkelser, i aandelig aarvaagenhed og bøn. Kristi lidelses betragtning være for os den vældigste lovprædiken til at vække os op af syndens dødsdøvn og se, hvor mange og store vore syndere er, og hvilken forfærdelig straf vi ved dem har fortjent. Kristi lidelses betragtning være for os den lifligste evangelieprædiken til at vække en sand levende barnlig tro og fortrøstning til vor frelser som vor eneste tilflugt i vore hjerter og tænde den sande kjærligheds lid derinde. Saa skal vi, tvungne og drevne deraf, ogsaa bevares paa vor aandelige vagt, vaage og bede, lide og stride med ham, altid blive hos ham og med ham drage fra lidelsen hernede og hjem til evig seier og herlighed hos den

Væk mig dog og lad mig ikke flet i døden love hen;
løs du op min trægheds vrille,
fjode Jesu, sjæleven!
Lad mit die stedse se
paa din pine, nød og ve;
lad mig midt i dødens laage
paa dig tænke, tro og vaage.

(S. S. Kt.)

— En gammel prest mædte en mand, som havde tænkt at indvandre i os og hedninge missionen. — „Ser ikke katten mere efter hedningerne her?“ — „Ja, ja, vi gjør det og saa.“ — „Gode venner, rolig og ralle ham en realitet.“

Den altid brændende lampe.

Indsendt af J.

Skotlands nordvestkyst er omgivet ligejøm med en krans af utallige større og mindre øer. Mange af disse er beboede af fiskere og søfolk, som aar ud og aar ind fører et møjsommeligt og farligt liv paa havet; andre har ogsaa noget frugtbart agerland, som ved siden af fiskeriet yder beboerne mere eller mindre rigelig grøde til livsophold. Paa de største af disse øer findes der velstaaende smaa byer og landsbyer med en dristig, kraftig og til simple seder vant befolkning; men de mindste øer er for det meste kun steile, nøgne klipper, hvorimod brændingerne bestandig brydes og bruser, og disse er ganske ubeboede. Imidlertid er denne skjærgaard overordentlig farlig for de søfarende, og hvert aar bliver hundreder af større og mindre skibe sønderlagne mod klipperne, naar de uforvarende bliver overraskede af storm.

Vor beretning fører os til en af de mindre øer, som hedder Mona. Den ligger ikke meget langt fra fastlandet og nogle af de større øer, men den eneste menneskelige bolig paa den er en stor bondegaard, omgivet af nogle elendige hytter for arbejdsfolkene. Gaardens ligger ved den øvre ende af en lang, smal vig, som skjæres dybt ind i landet og er omringet af klipper, der næsten stænger udgangen til det aabne hav. Man kan neppe tænke sig et vildere og dog tillige mere tiltrækkende sted.

Jeg reiste forbi der for nogle aar siden, og kaptainen paa skibet udpegede for mig en ensom bondegaard, hvis ene vindu var faldt i bitene. Her levede i en række af aar en velhavende, tjul Skotlander, som havde forværet hele den lille ø og dels som bonde dyrkede jorden, dels som sømand drev en liden handel. Han elskede sin hustru, hvorefter han for

før for at følge sine produkter. Hans hustru forestod med lid og driftighed husvæsenet.

Archibald Macfarlane (saaledes hed han) og hans brave hustru betragtedes som et sjelden lykkeligt ægtepar. Han var venlig mod enhver, havde et aabent, avrnt hjerte og var helt igjennem håderlig; men det bedste var dog, at han var en gudfrygtig mand, ja en sand kristen, som havde sin lyst i Guds ord, forelagde sin Herre og Gud alt i bønner og regelmæssig holdt andagt i sit hus. Det var naturligvis yderst sjelden, at en prest satte sin fod paa denne ensomme, vanskelige tilgængelige ø. Hæderlighed i den lange vinterlid med dens jevnlige storme. Derimod lod ikke Archibald sig hindre fra om søndagene, hvordan end veiret var, i sit lille fartøi at drage over til den større ø Skye for at besøge gudstjenesten i den lille by Portrie. Sin hustru maatte undertiden være hjemme, naar vinden og regnen var allerstærk, eller haal og sneog pibte hestig i anslaget; var imidlertid veiret om end kun nogenlunde godt, saa kunde man tidlig søndag morgen se Archibalds baad med husmoderen ombord styre ud af Monas havn eller havbuget, hvorved gaarden laa, for at fare over til den større ø, saaledes blev Skye almindelig kaldt.

For Archibald var søndagene paa Skye altid sande festdage. Om hans brave hustru, Margarethe, allerede dengang havde et ligesaa aabent sind for de guddommelige sandheder som hendes mand, kan være tvivlsomt. Hun havde vistnok sin mand hjertelig kjær, fulgte ham gjerne til Guds hus og hjalp ogsaa at have helbred i hans samtaler om gøddelige sager; men husvæsenet og gaardens anliggender opvoldte hende meget hendes sind, at alt andet blev mindre mere en byg. Hun kendte evangeliet, og man kunde vel sige, at hun havde en sand

hjerter ager, men det stod i fare for at kvæles eller nedtrædes. Se, da vilde Herren i sin store barmhjertighed kalde denne fæd tillive og befrugtede den,—rigtignok med trængselens taarer.

Archibald pleiede, som forhen omtalt, at drive en liden handel ikke alene med byen Portrie paa Skye, men ogsaa med mange andre steder paa kysten af det skotske fastland og med de talrige omkringliggende øer. Da hendie det ikke fjelden, at han var fraværende i flere dage, enten opholdt af forretninger eller hindret af modvind. Naar Margrethe ventede hans tilbagekomst om natten, var det hendes fædvane at sætte en klart brændende lampe i det vindu, som vendte mod havet, forat hendes mand, om end natten var mørk, kunde kjende det smale indløb til havnen og sikkert styre sit fartøi ind.

„Sev vel, kjære hustru, til vi sees igjen!“ sagde Archibald en dag til Margrethe, idet han til afsked rakte hende haanden og stod i begreb med at stige ned i den lille jolle, som skulde ro ham hen til det længere ude for anker liggende fartøi. „Maaske jeg allerede kommer hjem imorgen,“ tilsvarede han, „men maaske jeg bliver borte en uge eller mere; i ethvert fald ved jeg, at du, kjære hustru, vil vente mig hver aften, enten jeg kommer imorgen eller senere.“

Margrethe forstod, hvad det skulde betyde, lovede gjerne at holde lampen beredt hver aften og havde naturligvis ogsaa i sinde at holde det troelig. Længe saa hun med bevæget hjerte efter de hvide seil, idet det lille fartøi med friskt vind styrede ud af havbugten i den aabne sø. Det var høst, og omendstjont veiret endnu var vakfært og maaske kunde vedblive at være det i flere uger, var det dog ikke usandsynlig, at en vindslage eller en storm pludselig kunde rejse sig, som det saa tit sker paa denne aarstid, og som altid er saa farlig for de talrige smaa fartøier, som krydse frem og tilbage i hine farvande.

Margrethe havde haabet, at hendes mand skulde vende tilbage den følgende aften, og stillede derfor, da natten brød frem, lampen i vinduet; men Archibald kom ikke. Han udeblev ogsaa den næste dag. Da hun den tredje dag efterjaa oljekrukken, fandt hun, at den var tom. „Min mand vil vist komme for aften,“ sagde

hun til sig selv for at berolige sig. Dog søgte hun i alle kroge i huset og i gaarden for at se, om ikke noget sted lidt olie skulde være gjemt, men hun fandt ingen. Hun havde stammelig forjönt at sørge for forraad. Før natten brød frem, blev der en sterk vind, som stedsse tiltog i heftighed. Stormen jagede de sorte skyer over himlen, og ingen stjerner kom tilsyn i den mørke nat. „Archibald vil sikkert ligge rolig i havn et eller andet sted inat,“ sagde Margrethe til sig selv, „saa lampen vilde være til ingen nytte, selv om jeg havde havt olie.“

Vinden lagde sig lidt den fjerde dag, men den derpaa følgende nat stormede det værre end nogen sinde. „Han kommer ganske vist ikke inat,“ sagde Margrethe igjen, skjönt hendes hjerte var ganske uroligt, og samvittigheden slog hende. Bedrøvet og bellemt saa hun ud i den mørke, vilde nat, indtil hun overvældet af træthed faldt isvov. Mere end en gang for hun op, naar huset cystede af vindstødene, naar stormen hylede i grantræerne i nærheden og de oprørte bølger brusende slog mod klipperne.

„Al, Herre, min Gud,“ kunde hun da udraabe, „giv dog, at min Archibald ikke nu maa befinde sig paa søen!“ og en ubestemt skræk gjennemfor hende. „Al, om han nu er paa vandet! Havde jeg nu kun forget bedre for olie, saa lampen stod i vinduet!“

Hun fandt ingen hvile paa leiet; hurtig stod hun igjen op, kændte alle de lys, hun kunde fæsse, og stillede dem i vinduet. De slaarede urolig frem og tilbage i trækken, og stormen skuffede nogle, medens den snart frembrudende dag viste, at de nu intet mere nyttede.

Den femte dag brød frem og med den nye kampe mellem frygt og haab. Da kom den gode, gamle Hanna, den tro tjenestepige, løbende ind til sin madmoder og sagde: „Der svømmer noget paa vandet, det ser ud som et skibsvrag.“

Margrethe saa ud og saa masten af et skib. Strafs jendte hun to tjenestegutter ud for at erfare, om der fandtes andre levninger af vrag i søen, Margrethe stod imidlertid ved stranden og betragtede angstelig det svømmende mastetræ, idet det langsomt drev nærmere. Hendes hjerte bavede. Ofte havde hun set vrag, masten og ræder drive om paa vandet; vel havde hun da hjertelig medliden-

hed med de uheldige, om hvis forlis vragene vidnede; men forresten pleiede hun at betragte de opfaste vragstumper som en velkommen forøgelse af vedforraadet til vinteren. Hvorfor betragter hun idag dette mastetræ saa ganske anderledes end ellers? Al, hun havde forjönt sin pligt,—hun havde forjönt at sørge for tilstrækkelig forraad af olie, og dog var maaske hans liv og redning, som var hende det dyrebarest paa jorden, afhængig deraf! Den gamle Hanna kom ogsaa ned til stranden til den angstfulde husmoder. Masten drev nær hen til klippen, og begge fruentimmerne drog den helt op paa land. Muligens havde den tilhørt Archibalds skib. Margrethe bad i sit hjerte, at Gud i naade vilde fkaane hende.

„Al, hvad er dette?“ raabte Hanna, idet hun pegte paa et stort skibstræklæde, der var fastbundet ved toppen af masten. Margrethe undersøgte det med skjælvende hænder og blegnende kinder. Der kunde ingen tvivl mere være: træklædet havde tilhørt hendes mand. Imidlertid kom gutterne tilbage med haanden og bekræftede husmoderens frygt ved andre vragstumper, som de havde fundet paa vandet. De havde ogsaa opstiftet et lidet fad, som havde høit til Archibalds skibsladning, samt nogle planter og bords, der let kunde gjenkjendes som dele af det savnede fartøi.

Paa en klippe ude i havet saa man vraget af et sønderflaaet skib, men kunde intet spor opdage af noget levende væsen. Det blev til visshed, at Archibald Macfarlane tilligemed sit lille skibsmandskab under stormen havde fundet sin grav i bølgerne. Margrethe haabede vel endnu imod haab. Stormen ophørte, de sidste spor af vraget var forsvundne; men den ene dag forløb efter den anden, og Archibald kom ikke. Endelig erfarede man efter lange efterforskninger, at han, da stormen havde lagt sig en stund, havde benyttet dieblikket og trøstlig heiset seil, idet han erklærede, at den brændende lampe i vinduet paa hans gaard var for ham som et fyrtaarn, hvorved han var istand til ligesaa vel om natten som om dagen at finde Ronas havn. Ved denne efterretning sank Margrethe sammen af sorg og bittert samvittighedsnag. Længe, længe var hun utilgængelig for al trøst, indtil hun fandt den der, hvor alene sand trøst er at finde,— ved Jesu kors.

„Jeg har syndet sværigen,“ sagde hun, „og ved egen skyld bragt denne tunge, bitre lidelse over mig. Jeg kan ikke gjøre min synd ugjort, om end min Frelser ved sin Helligaand har forfiktet mig, at han har tilgivet mig, og den tugtelse, som han for dette liv har paalagt mig, er retfærdig; jeg vil derfor bære den i ydmyghed. Dog kan jeg maaske bevare andre fra den lod, som ved min skyld rammede min inderlig elskede mand. Fra idag skal der, saa længe det er mig forundt at leve, hver nat staa en brændende lampe i vinduet, og der skal aldrig mere mangle mig olie.“

Den haardt prøvede enke holdt sit løfte. Hver nat, enten maanen skinnede eller ikke, kunde de søfarende se skumringen lige til den høje, mørke glans straalende ud over havbugten fra ensens vindu, og mange af stormen omfrevne fiskefartøier, mangt af pludselig vindstød grebet skib, som har styret sit løb efter hint roligt skinnende og veivisende lys, er blevet reddet fra skibbrud og har fundet et sikkert tilflugtssted i den stille havbugt ved Macfarlanes gaard. Ja, saa vel bekendt blev efterhaanden sømandsensens lampe paa Mona, og saa store var de fordele, som derved blev de søfarende i hine farvande tilbedel, at bestyrelsen for det verdensbekjendte skibssuranceselskab Lloyd skændte den brave Margrethe som et tegn paa taknemmelig anerkjendelse en ny kunstig lampe med reflektor samt en aarlig sum forat holde lampen i god stand.

Jesus Kristus er verdens lys. Den, som i sandhed grunder paa Guds ord, som virkelig hører Guds ords prædiken, han faar ved den Helligaands naadige hjælp se dette lys, som kan føre ham forbi alle fjær, selv naar trængselens og fristelsens storme raser. Men enhver saadan bliver selv et lidet lys, der kaster straal ud i verdens mørke nat, saa den i synden vildlede og angstede vandreren kan komme paa ret vei igjen.

Kæder da eders lys, I kristne, skinnende for menneskene! Vær ikke forfømmelig, lad det skinnende klart, thi syndens mørke er stråkeligt; lad det altid skinnende, dine medmennesker til frelse fra undergang!

Send Pacific Herald en ny abonnent.

Vigtige ord om og af Luther.

Luther var og vilde kun være et redskab. Intet herligere og mächtigere vidnesbyrd har reformationen end netop dette, at Luther var langt mere ved hvert skridt af løbbebanen som den, der led og hengav sig til Herren, end som den, der virkede af sit eget eller vilde sit eget; hvorved han med profeten rettelig kunde sige, og hele reformationen (naar det gjælder dens aandelige karakter) kunde gjøre de samme ord til sine: „Herre, du har overtalt mig, og jeg har ladet mig overtale; du har været mig for sterk og vundet“ (Jer. 20, 7). Det var derfor, Luther uden al skrømt og hykleri trøstlig til enhver tid kunde sige: „Jeg vil ikke, at mine modstandere skulde vente en saadan ydmyghed, eller rettere sagt hykleri, af mig, at jeg først skulde høre deres raad og beslutning, naar jeg foretager noget; det skal ikke gaa efter menneskenes raad eller klogskab, men efter Guds raad, i hvad jeg gjør. Thi naar verket er af Gud, hvo vil da vel hindre det? Og er det ikke af Gud, hvo vil da fremme det? Si min, ei deres, ei vores, men din vilje ske, vor fader, du som er i himmelen.“ „Min Herre Kristus saar se til, om den sag, jeg har ført, er hans eller min, han, uden hvis vink og vilje pavens tunge ei kan røre sig, i hvis haand ogsaa kongens hjerte er.“

(M. S. Rudelbach.)

Hun helbredede ham.

„Hvad vil du her, Louise?“ sagde Thomas Schaller til sin hustru, da hun traadte ind i vertshuset.

„Det er saa ensomt hjemme, og din forretning tillader dig sjelden at være der“, svarede den blide, men bestemte kone. „Intet andet selskab kan erstatte dit, og da du ikke vil komme til mig, saa maa jeg komme til dig; jeg har jo ret til at dele dine glæder saavel som dine sorger.“

„Ja, men at komme ind paa et saadant sted!“ mumlede Thomas.

„Intet sted er upassende for mig, hvor min mand kan gaa hen“, sagde den stakkels Louise. „Hvad Gud har sammensøiet, skal mennesket ikke adskille.“

Hun tog et glas brændevin, som værten havde skjænket hendes mand, og lod, som om hun vilde føre det til munden. „Du vil bög vel ikke brikke

det?“ spurgte Thomas med forbauselse.

„Hvorfor ikke?“ Du siger jo, du drikker for at glemme dine sorger.“

„Men kone, du vil vel ikke begaa den dumhed, at lade børnene drikke!“ raabte Thomas, da hun ogsaa skjöv glasset hen til dem.

„Hvorfor ikke det? Kan børn gjøre bedre end at følge sin faders eksempel? Hvad der er godt for ham, maa ogsaa være godt for dem. Det vil bringe dem i søvn, og de vil derved glemme, at de hungre og fryser. Drik, kjære børn, det er varme og seug og søde og klæder paa en gang. Drik, I ser jo, hvor godt eders fader har af det.“

Tilhyneladende ugjerne lod Lovise sig ledsage hjem af sin mand, og denne nat bad han længe og alvorlig til Gud, at han vilde hjælpe ham til at afftaa fra sin slette vane og forblive sit nye og faste forfæt tro.

Hans forandring var grundig, og madam Schaller er nu en af de lykkeligste kvinder og mindes stedse med en slags melankolsk glæde sit første og sidste besøg i vertshuset.

Tacoma.

Vor Frelsers evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. sporvogn. Gudsstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Ove J. H. Preus, pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542.

Seattle.

Immanuel's lutheriske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudsstjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

H. A. Stub, pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT
Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 3-4 Eft., 7-8 Aften

Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4408, - - - - - Irb. 7285

Pacific Distrikts Præster.

Naberg, D. H., Parkland, Wash.

Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.

Carlson, P. N. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.

Dale, J. D.,
Silvana, Wash.

Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foys, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grönsberg, D., 1663 Howard St.,
San Francisco, Cal.

Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.

Harstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Hellikson, D. C.,
Genesee, Idaho.

Holben, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Larson, W. A.,
Livermore, Cal.

Nielsen, C. J. D., by 5, Haywards, Cal.

Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.

Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pederjen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Skattebøl, D.,
Parkland, Wash.

Stub, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sörensen, S. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.

Stensrud, S. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, S. M.,
Stamwood, Wash.

White, A. D.,
Silverton, Ore.

Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

STUDENT-SUPPLIES OF All Kinds

Vaughan & Morrill Company

926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

Altenerger

Nye Testamente

med fortæller og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Vierlings fortæller og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles stiftet til husandagt.

554 sider siden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presstet skindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. „Se til at faa fat i denne verdensberømte lille andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit hus.“

212 sider.

Indbunden = = = \$0.50

3 halv Morocco og guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherisk veiviser til prøvelse af de forskellige kirker og religiøse samsund.

380 sider.

Godt indbunden = = = \$1.25

Lutheran Publ. House,
Decorah, Iowa.

"Pacific Herald."

Et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterkonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besørages af pastor H. M. Fjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Forbarm dig over mig.

"Herre, Davids søn, forbarm dig over mig!" Saaledes bad den kanakiske kvinde, hvis datter plagedes ilde af djævelen.

1. Hun bad i troen paa Kristus. Hun tilbeder ham som herre, herrerens herre; og hun tilbeder ham som Davids søn, den forfattede Messias.

Hun var forvisset om, at denne Davids søn, Herren, kunde hjælpe hende.

2. Kvinden bad endvidere i erkjendelsen af sin egen nødd og hjælpeløshed. "Min datter plages ilde af djævelen". Denne nødd er saa stor, at kun Jesus kan hjælpe hende. Han er den eneste, som kan redde hende og udste hende.

3. Hun var udholdende i sin bøn. Da Jesus ikke svarede hende et ord, saa gif hun ikke bort i vrede eller foragt. Nei, hun bliver ved i sin bøn: "Herre, hjælp mig!" Da saa Jesus svarede: "Det er ikke smukt at tage bønenes brød og kaste det for de smaa hunde", saa bliver hun ikke mismodig; men hun vedbliver i sin bøn. Ja, hendes tro faar netop fastere fæstelse; thi hun tager Jesus paa hans ord: "Ja, Herre! Men ogsaa de smaa hunde äder dog af de smuler, som falder fra deres herres bord".

Smuler af Jesu naade er hende nok. Hun er tilfreds, naar hun faar, hvad Jesus vil give hende.

4. Hun er vis paa bønshjælp. Derfor svarer Jesus: "O kvinde! Din tro er stor; dig ske, som du vil!"

5. Hendes bøn blev til velsignelse: "Og hendes datter blev karst fra den samme time".

Hvor maa ikke denne kvinde gaaet bort styrket i troen, glad i haabet, udholdende i bønmen, vis paa bønshjælp, forstret om, at den troendes bøn bringer velsignelse for tid og evighed.

Den sande bøn, den troendes bøn, er her fremstillet for os.

Beder du, kjære læser, ogsaa i troen paa Kristus, i erkjendelsen af din egen nødd og jammer, udholdende, vis paa bønshjælp, sikker paa timelig og evig velsignelse?

1. Den sande bøn sker i troen paa Kristus. Thi den bøn alene har forfættelse om bønshjælp.

Jesus siger: "Sandelig, sandelig siger jeg eder, at hvadsomhelst I beder Faderen om i mit navn, skal han give eder!"

Paa et andet sted siger den Helligaand: "Uden tro er det umuligt at behage Gud". Ja, den hellige skrift siger, at "alt det, som ikke er af tro, er synd". Endvidere: "Og alt, hvad I begjærer i bønmen troende, det skal I faa".

Et andet sted lyder: "Vi ved, at Gud ikke hører syndere; men dersom nogen er gudsfrygtig og gjør hans vilje, ham hører han".

2. Den troende beder i erkjendelsen af sin egen nødd og jammer. Kvinden bad, fordi hendes datter plagedes ilde af djævelen Syndens nødd ligger os alle paa halsen. "Enhver fristes idet han drages og lokkes af sin egen begjærighed". Ja, Jesus selv formaner os og siger: "Vaager og beder, at I ikke skal falde i fristelse".

Den hungrige beder, fordi han holder paa at omkomme af sult og intet har at spise. Saalänge man har noget selv, beder man ikke. Den syge sender bud efter doktor. Saalänge han er frisk derimod, sender han ikke bud til nogen læge. Den, som er faldt i vandet, raaber om hjælp, ikke den som er sikker og tryk paa stranden.

I det aandelige er det ogsaa saa, at den, som ved den Helligaands overbevisning er kommen til synds-erkjendelse og angert, han vil føle trang til forladelse. Den egenrettsfærdige derimod følger ingen saadan trang.

3. Den sande bøn er udholdende. Jakob kjæmpede i bønmen og holdt ved: "Jeg slipper dig ikke, før du velsigner mig". Han blev bønshørt. Gud gav ham navnet Israael, det er den, som kjæmper med Gud.

Jesus siger: "Beder og I skal faa, leder og I skal finde, banker paa og der skal lukkes op for eder".

Beder uden afsladelse! siger den Helligaand.

"En snar bønshjælp er for vor jødelse meget liflig; men længe at vente paa den er dog ofte mere gavnligt", siger Krummacker.

"Naar jeg faar breve", sagde en missionær, "besvarer jeg straks nogle af dem, der kræver dette; andre lægger jeg hen og tænker: det haster ikke; de har bedst af at ligge lidt hen; — saa kommer svaret.

Saaledes er det med vore bønner. Nogle besvarer Gud straks, fordi de maa kræve det. — "Medens de raaber, vil jeg svare" —; andre faar lov til at ligge lidt, fordi det tjener os bedst at vie. Men Gud glemmer aldrig at svare. Vier han længe, han kommer dog vist!

4. Den sande bøn er vis paa bønshjælp. "Sandelig, sandelig siger jeg eder, at hvadsomhelst I beder Faderen om i mit navn, skal han give eder", siger Jesus. Den Helligaand siger ved Paulus: "Han formaar at gjøre over alle ting, langt overflødigere, end hvad vi beder eller forstaar". At Gud hører den troendes bøn, ja, bønshører ham, er vist. Dog Gud hører ofte vor bøn saaledes, at han giver os noget andet og bedre end det, som vi beder om. Under tiden udfætter Gud med at lade bønshjælpen komme for at øve os i vor kristendom. "Er det til gavn, Gud negter ei; er det til skade, han siger nei".

5. Den troendes bøn bringer velsignelse for tid og evighed. "En retfærdigs bøn formaar meget, naar den er alvorlig". Alle ting heliges ved Guds ord og bøn. Den Helligaand lærer os at bede ret. "Vi ved ikke, hvad vi skal bede, som det sig bør, men Aanden selv træder frem for os med uudsigelige sukke".

Gud give os naade til at bruge hans hellige ord og sakramenter ret og flittig, og han skal selv fylde os med tro paa Kristus og trang til bøn. Men han skal ogsaa lære os at sige: "Ske din vilje".

Statsminister Wittelsens.

brev til nordmænd i Amerika.

Hr. statsminister Chr. Wittelsen har sendt følgende brev med begjæring om, at det offentliggjøres for de flest mulig norske hjem i Amerika og med undskyldning for ikke at have kunnet sende det før:

Kjære past. B. E. Bergesen, Chicago.

Under det nu lykkeligt tilendebragte arbejde for Norges fulde uafhængighed, har jeg modtaget en mængde breve og adresser fra norske mænd og kvinder i Amerika, som alle udtaler sin store glæde over, hvad vi har vundet i 1905.

Det har desværre været mig umuligt at takke hver enkelt for alle disse hjærkomne hilser; men det har været os alle overordentlig kjært at modtage dem og derigjennem erfare, med hvilken inderlig kjærlighed de norske amerikanere fremdeles hænger ved sit gamle fædreland, med hvilken hjertelig samfølelse de har fulgt os i de alvorlige dage, og med hvilken jublende glæde de har modtaget efterretningen om, at det store arbejde var lykkelig fuldført. Dette har for os været et nyt og glimrende vidnesbyrd om, at kjærligheden til gamle Norge lever lige frisk og varm hos alle nordmænd, hvor i verden de saa end maatte færdes, og hvor langt de end er borte fra sit barndoms og ungdoms hjem.

For denne kjærlighed vil vi, som har faaet den lykke at kunne faa leve herhjemme og her har faaet opleve fædrelandets gjenreiste frihed, altid være eder af hjertet taknemmelige.

Med mange hilser forbliver jeg Deres ärbøddige og forbundne

Chr. Wittelsen.

Dette har været sendt til de aviser, hvis adresse jeg kjender. De övrige bedes optage det som direkte indsendt.

B. E. B.

Arvesynden

En fritänker negtede under en samtale med en kristen, at mennesket var födt med synd eller havde arvesynd.

"Et späddbaru gjør jo ingen synd, derfor har det heller ingen synd", sagde han.

"En råveunge gjør heller ingen skade paa hønerne", svarede den kristne, "men har den ikke derfor ligesuldt råvens natur og lyst?"

Den vantro fritänker maatte indrømme det.

Vort arbeidsfelt.**Tacoma.**

Mis Ingeborg Larsen, en datter af prof. Dr. Lauritz Larsen, vor mangeaarige bestyrer for skolen i Decorah, Ia., var sidste uge som snarest indom Tacoma paa veien fra San Francisco til Minot, N. Dak., hvor broderen, N. A. Larsen, er prest.

Clara Knutson glædede konfirmationsklassen og presten sidste tirsdag, da hun atter var paa sin gamle plads i undervisningstimen. Hun var med sine forældre flyttet til La Conner, men kom nu tilbage for at forlænge sin forberedelse til konfirmation. Hun skal bo hos Nels Olsen.

Pacifickystens norske sangerforbunds forlange for det 4de aarlige sangerstevne i Tacoma er netop udkommet. Heftet indeholder ni sange af de mest bekjendte norske, finske og amerikanske komponister. Paa sidste møde besluttedes sangerfesten afholdt dagene 4de, 5te og 6te august 1906, henholdsvis lørdag, søndag og mandag. Arrangementskomiteen har allerede begyndt sit arbejde, og alt tegner godt. Lad os haabe, at udsalget dette aar bliver ligesaa tilfredsstillende som de tre foregaaende stævner.

Pastor N. Jversen af Vor Frelsers menighed har i den senere tid været baarlæg og maa for tiden holde sengen. Den voldsomme hoste, som han i længere tid har været plaget af, har desværre tiltaget, saa at søvn og hvile uafbrudt forstyrres. Han har alles vores inderligste sympati. Vi haaber og beder, at Gud, om saa er hans vilje, snart vil gjøre ham arbejdsdygtig igjen.

Everett.

Doreas foreningen, bestaaende af unge piger, blev organiseret sidste høst og har nu allerede 31 medlemmer. Møder holdes regelmæssig anden hver fredags aften i kirkeens basement. Foreningens opgave er at arbejde i kirkeens interesse, og den har allerede samlet sig en ganske sam penge og en hel del frivilligt haandarbejde, som vil blive anvendt til et eller andet bænke. Dens president er miss Kvaloy, en rigtig arbejder for foreningen.

Kvindeforeningen i Everett, som nu er under mrs. M. Fuhr's ledelse, er som sædvanlig meget stor og frivillig. Den tæller nu over 40 medlemmer, og ligesaa mange besøgende er der omtrent til hvert møde. Ved aarsmødet viste det sig, at den i det foregående aar havde realiseret \$475 i penge. Dette taler meget vel for foreningen og det er at haabe, at den i fremtiden ogsaa vil holde sig i sin blomstring.

Ungdomsforeningen med mr. Holmen som formand, møder regelmæssigt anden hver fredags aften i kirkeens basement. Paa sidste møde blev det bestemt at have en koncert den 6te april, for om muligt at faa den sidste rest betalt paa foreningens piano.

Kirkeforet, bestaaende af over 20 medlemmer, møder regelmæssig hver tirsdag aften for at indøve sange, dels for gudstjenesterne og dels de sange, som skal synges under synodemødet i sommer.

Menigheds-skolen drives til hver dag og har besøg af gennemsnitlig 46 børn om dagen. Den nye plan, nemlig at have bare 55 minutter skoletid mellem hvert frekvarter, viser sig at være den bedste, da de ikke maa sidde saa længe for hver gang. Der er altsaa 3 frekvarter om dagen paa 10 minutter hver og 25 minutter til middag. Saaledes bliver man færdig kl. 2.30 og dog bliver tiden akkurat lige lang som paa „public“-skolen.

Stanwood.

Hr. Nyg er nu ankommen fra Decorah med sin familie og har bosat sig paa sin farm ved Skagit, som han kjøbte for et aars tid siden.

Samle Bruget og kone og søn Simon med familie fra Volin, S. Dak., er flyttet til Stanwood. Simon Bruget har kjøbt farm.

Mrs. Ole Haugen ved Stanwood, der, som før berettet, har været meget syg, er nu i god bedring. Det samme kan ogsaa siges om Millie Lian ved Williston.

Trefaldigheds menighed i Stanwood har bygget et udmærket hestestald ved kirken. Det er saa stort,

at der ialmindelighed vil være rum nok for alle „teams“.

Ole Gundersen fra Mt. Vernon er paa en snarretur til S. Dak.

N. M. Lien, Conrad Lien, Ole Brue og andre fra Stanwood var en snarretur Østefjelds foreleden uge.

Iste søndag i faste tog D. J. Finley og familie affjed med Trefaldigheds menighed, Stanwood. Denne familie har staaet i menigheden i 25 aar. De vil blive savnet; men vort tab bliver andres gav. De vil heretter tilhøre past. Fos's menighed i Everett.

Skolelærer Hokenstad har begyndt lørdags-skole i skolehuset ved Ed. Hansons plads, omkring 3 mil Øst for Stanwood.

Camano.

Paa Camano den er en ungdomsforening nylig stiftet med T. N. Magelsen som formand og miss Julia Knutson sekretær. Den begynder med 27 medlemmer.

N. B. Nelson paa Camano har solgt sidste delen af sin farm til K. Knutson sin nabo.

Det glæder os at Nelson familien ikke agter at flytte bort.

Ballard.

En liden gut ved navn Arne Garborg blev foreleden dag indskrevet i den offentlige skole i Ballard. Han er en brodersøn af digteren.

Følgende børn er nylig komne til vor menigheds-skole: Freddie Fisher fra Parkland, Henry og Fred Gundersen fra Stanwood, Gladys og Gertrude Sudlow. De to sidstnævnte er børn af en engelsk kaptein.

Kvindeforeningen mødte foreleden hos mrs. Strandrud. Foreningens president er nu mrs. A. A. Senke. Mrs. Mattie Scar fra Danaha er sekretær og mrs. Helene Hood er kassierer. Mrs. Tom Olsen er vicepresident. Under ombygningen læstes et stykke af pastor Aftensvolds bog, „Døden og livet“. En fotograf var til stede og tog foreningens portræt.

Disse portrætter vil visstnok blive sendt til venner fjern og nær. Mange familjer har flyttet hertil fra Østen i den senere tid.

Dockton.

I Dockton, Wash., organiserede past. E. Klettebøl en menighed den 17de marts. Der er en lille liden koloni af norske der. De fleste er i de 3—4 sidste aar flyttet direkte fra Tröndø i Nordland. Om sommeren er mændene tiljøs, dels paa feiling op med Plaskalysten, dels paa laksefiske ved Astoria. Enkelte har arbejde ved „drydocken“ derude. — Denne menighed kan betjenes samme søndag som Washon menighed.

Drillia.

I Drillia, Wash., holdtes der, som omtalt, torsdag den 8de ds. samtale-møde. Pastor Christensen, menighedens prest, ledede mødet. Pastor Preus fra Tacoma indledede samtalen, som førtes væsentlig paa engelsk, over emnet: „Why I am a Lutheran“. Nogle foregangsmand pastorerne Fos's og Garstad var tilstede og deltog i samtalen. Af andre besøgende kan nævnes: Mrs. Christensen, advokat Nelson og hr. Andersen fra Ballard. Mødet holdtes i den dejlige nye kirke, som den lutheriske menighed i Drillia nylig har opført. I middagsstunden blev hele forsamlingen beværtet af menighedens kvinder.

Det er godt at se, at folk ogsaa vil gjøre rede for, hvorfor de er lutheranere.

San Francisco.

Fru Metta Nelson, som den 28de s. m. afgik ved døden i San Jose, Cal., faar i „Pac. Posten“ dette overnaade stjerne skudsmaal:

„Mødte var født i nærheden af Kristiania, og egteskallerne kom hertil i halvtesjerner. Deres hjem paa Bryant Street stod aabent for enhver, og ingen, som søgte raad eller hjælp, blev afsvist, paa samme tid som den afvæde overfor sig selv var yderst usjofom, medens hendes hjerte og pung var oabent for enhver tvængende. Fru Nelson var alle dage optaget af den frandimaville Eudora, som holden hun havde et bryd og vildt i sig, og hun var en af de første til at modtage tanken om en engelsk-lutherisk kirke for den opvoksende ungdom af Stanwood. Hver hjælp kirkens

gen med sine bønner og sine midler og, stærk af karakter som hun var, blev hun en af Kirkens bedste støtter. Overfor enhver, der kom i berøring med hende, var hun idel sympati, følte deres sorger og delte deres glæder, og hendes stræben var altid opad og fremad. Hendes egteskab var barnløst, men hun tog en ung pige i huset og var hende i moders sted. Denne blev senere gift med kaptein C. J. Lucht og, efter at hun var død i en ung alder efterladende sig to små børn, var fru Nelson dem en om og opofrende bestemor. I de senere aar levede hun i Norge, men kom tilbage i oktober og havde sit hjem i San Jose hos hr. H. Bromley, som er gift med kapt. Luchts datter.

Begravelsen foregik fra Vor Frelseres kirke under stor deltagelse. Past. Stensrud holdt hovedtalen. Past. Grönsberg talte paa menighedens og past. Carlens paa de fire generationers vegne, som var kommen i berøring med hende og skjulte hende saa meget. Kirketoret sang. Ved graven forrettede past. Stensrud, og past. Grönsberg takkede de tilstedeværende for den bevisste deltagelse.

Genesee, Idaho.

Maund Borgen, en gammel jettler her og medlem af Vor Frelseres menighed, afgik ved døden lørdag eftermiddag den 3dje mars.

Borgen var født i Odalen, Norge, den 25de mars 1821 og var saaledes ved sin død 85 aar paa 22 dage nær. Den 22de april samme aar blev han født paany af vand og aand, og i femten aars alderen bekræftede han sit daabsløfte. I mars '49 blev han vlet til Dorthea Herzhberg, og sammen udbandrede de til Amerika om vaaren '69 og bosatte sig i Story Co., Iowa. Sommeren 1880 foretog han sammen med sin hustru, sin datter og sviger søn, mr. og mrs. Ingvald Smith den lange og dengang besværlige rejse til det frugtbare strøg i Idaho, hvor byen Genesee nu ligger, og hvor de to gamle har boet sammen med sin datter.

Borgens hustru døde for flere aar siden, og i de senere aar har gamle „bestefar“ Borgen lidt af alderdomssvaghed. De sidste uger var han seneliggende. Han beholdt dog brugen af alle sine sanser nok saa godt næsten hele tiden.

Han betjendte sin synd og saligt

troen paa frelsen i Kristus Jesus, talte ofte om, at han snart skulde ud paa rejse, og at han snart skulde faa komme hjem, — ja længedes derefter, — hjem der, hvor Kristus er gaaet hen for at berede os et sted.

De, som var om ham, trøstede og styrkede han ved Guds ord, og underlegnede øvede ogsaa sjælepleie og meddelte ham Herrens nadver.

Lørdag den 3dje sit han altsaa hjemlov og nyder nu, som vi haaber, den hvile, som er tilbage for Guds folk.

Borgen besittede sig paa et gudeligt levnet om end i usaldfkommenhed, som det altid vil blive her paa jorden. Han følte trang til og nytten af naademidlernes forvaltning, og arbejdede derfor med iver, at baade han og andre kunde samles om dem. Da han først kom til Amerika, sluttede han sig sammen med trosbrødre i menighed i Story Co., Iowa, og siden han kom hid, har han stadig været et aktivt medlem af Vor Frelseres menighed og har uddøvet mangeaarig tro tjeneste som klokker og kirkesanger.

Befiguelsen ved nadverbordet benyttede han sig flittig af. Han bestræbte sig ogsaa for at opdrage sine børn i lugt og Herrens formaning. Baade i sit hjem og ved at faa istand religionskole for dem søgte han at lære dem at holde alt det, som Kristus har befalet os. Derfor har vi god grund til at tro, at han var en sand Abrahams søn og er nu gaaet hjem til det himmelske Sanaan.

Begravelsen forrettedes fra Ingvald Smiths hjem og fra kirken onsdag den 7de mars. En usædvanlig talrig forsamling mødte frem, saa kirken var fyldt til trængsel. Prædiken holdtes paa norsk og engelsk.

Borgen efterlader sig 3 børn, mrs. Ingvald Smith, hos hvem han har boet, Vernt, som har farm her, og mrs. Geo. Tegland, som nu bor i Parkland, Wash. Alle tre var tilstede ved begravelsen. 13 børnebørn og 3 børnebørns børn begræder tabel af en bedstefader og oldefader. Herren trøste dem i deres sorg!

D. C. Hellicksen.

Mrs. Geo. Tegland ankom hertil mandag fra Parkland for at overvære sin faders, Maund Borgens, begravelse.

Alfred Smith kom herop fra Menemick, Wash., mandag for at være til stede ved sin bestefars begravelse.

Alaskamissionen.

For ikke lang tid siden modtog jeg et brev fra miss Jørgine Enevold, past. og mrs. Brevigs medhjælper ved missionsstationen ved Teller, Alaska. I brevet, som er skrevet paa engelsk, er flere ting, der kan være af interesse for andre, og paa opfordring af missionens venner her vil jeg gengive en del af brevet paa norsk.

.....Jeg trives udmærket her; det er mig en sand glæde at være sammen med børnene, baade i og udenfor skoletimerne. Min skole er delt i tre afdelinger: Fra otte til ni om morgenen har jeg „skolegarden“ for de allermindste; af disse er der fire. Fra ni til tolv har jeg skole med de mellemste—i denne afdeling er der femten—og paa eftermiddagen fra et til fire, de ældste—ni stykker—af hvilke de fleste er voksne mænd og kvinder. Næsten hver aften beskæftiger vi os en stund med forskellige lege. Hver aften arbejder vi en time, med udtagelse af lørdags og søndags aften; da synger vi mindst en halv time, og det er noget, de små finder næsten saa megen fornøjelse i som i at lege. Disse børn staar naturligvis tilbage for hvide børn i at udtrykke sig, da de ikke endnu kan sproget godt, men de erstatter dette ved at være snille, flittige og lærvillige. De har sig til lid til os, at vi kan ikke andet end elste hver eneste en.

Om man leder vidt og bredt, vil man aldrig finde nogen, som vil kunne udjøre arbejdet her bedre end Brevigs. De ved, hvorledes alt skal gøres, og de gør det. Heroppe ser alle hen til mrs. Brevig, som om hun var deres moder, og det kan de godt, thi hun har en moders følelse for dem.....“ Saalangt fra miss Enevolds brev.

I det fjerne, kolde norden arbejder disse tre modige missionærer ufortrødent i alt andet end gunstige forhold. Saalmodig venter de paa, at vi skal opfylde vort løfte om ny bygning. Ristnok stiger mangen en bøn til Gud, at han vil aabne vore hjerter for denne sag. Skal de da vente forjævede? Sjæmmen den lange, kolde, mørke vinter har de og disse til lid; hulde børn sikkert ofte tænkt paa den nye bygning, som vi har paataget os at stasse dem, og som de saa vel ved, hvor høiligt trænges.

D, maatte da Gud, som „effter en glub giver“, aabne hjerterne, saa at

dem e nød kan blive afhjulpent! Kom thi Frelserens ord: „Giver, saa skal eder gives,“ og „det er mere velsignet at give end at tage.“

En ven af missionen.

Stanwood den 18de mars.

Program

for Pacific distrikts prestekonferens 1906.

Første dag.

1. Betragtning (Tit. 1, 7). Ref. past. B. Harstad. Sup. past. D. Eger.
2. Bør kristne forældre sende sine børn paa religionsløse skoler, og kan en Kristen med god samvittighed være lærer i saadanne skoler? Ref. past. D. Grönsberg. Sup. past. J. Johansen.

Anden dag.

1. Betragtning (1 Pet. 1, 17—19). Ref. past. D. M. Holden. Sup. past. J. Klækkan.
2. Pacific Herald og casualia. Ref. kom. for udgivelsen af P. H.

Tredie dag.

1. Gregese over Gal. 2, 16—18. Ref. past. P. N. M. Carlson. Sup. past. B. Harstad.
2. Den rette brug af den menneskelige fornuft i udlæggelsen af Guds ord. Ref. past. D. H. Naber. Sup. past. N. P. Xavier.

Fjerde dag.

1. Johannesevangeliet, dets ågthed og indhold. Ref. past. E. M. Stensrud. Sup. past. E. J. A. Nielsen.
2. Casualia, valg paa embedsmænd osv.

Femte dag.

1. Gregese over 1 Kor. 3, 11—15 (engelsk). Ref. past. H. A. Stub. Sup. past. A. D. Bjerte.
2. Prædikensforberedelse og prædikenmaade. Ref. past. D. J. Ordal. Sup. past. J. D. Dale.

Sjette dag.

1. Homiletisk udlæggelse af lektionen paa første pinsedag. Ref. past. H. W. Erensen. Sup. past. D. Hagoes.
2. Hvad kan gøres for at salmen i vore menigheder kan blive bedre? Ref. past. H. M. Tjernagel. Sup. past. W. A. Larsen.

Merkt: Reserai bør indsendes skriftlig, om vedkommende referent forhindres fra at fremmøde.

Fra kirken i Norge og Danmark.

(Beb D. S.)

Kirkemødet. Den paa kirkemødet forleden nedfattede komite har valgt professor dr. Odland til formand. Komiteen har holdt to møder.

Kirkeligt stiftsmøde i Kristiansand. — I Kristiansand er dannet en stiftskomite med biskop Thorildsen i spidsen. Den indbyder til et kirkeligt stiftsmøde 27de—28de mars i anledning af den kirkelige situation. Følgende emner er foreslaaede: 1. Kristi gudmenneskelige person. 2. Daab og nadver. 3. Den kirkelige situations krav.

Pastor dr. Grifens udtalelser under hans foredrag i Turnhallen lige overfor hr. Hinte Berggren, foranledigede som bekendt, at Tromsø biskop hos kirke departementet søgte nærmere oplysninger herom. Departementschefen har ifølge „Mor. bl.“ i den anledning udtalt, at hr. Grifens optræden ved den nævnte leilighed ikke foranlediger nogen forsbinding fra departementets side.

Til et kirkeligt møde i Trondhjem har Trondhjems stiftskomite udsendt indbydelse. For mødet, som skal holdes fra 27de til 29de mars, er følgende emner opstillet: 1. Hvad lærer egentlig professor Ording? 2. Stræver folkekirkens stilling den opgave, at der nu reises kirkepolitisk arbejde og kamp? 3. Kirkelig strid og kirkeligt arbejde. Alle voksne medlemmer over 25 aar kan deltage i mødet. Biskop Werelsen staar i spidsen for mødet.

Religiøse foredrag. De moderne teologer, professorer og prædikanter, der nu raader grunden alene i Kristiania, har besluttet at holde en række religiøse foredrag i universitetets festsal. Emnerne er fastsat saaledes: Sogneprest Thv. Klavenejs: „Alefjendelseskræfternes betydning i den lutherske kirke.“ Prof. dr. S. Michelsen: „Troen paa Gud i det gamle testamente.“ Prof. Syder Brun: „Jesu mening med nadveren.“ Prof. A. Brandrud: „Hvad er reformatismen?“ Past. J. Gleditch: „Kirken og teologien.“ Prof. dr. J. Ording: „Troen paa Jesus Kristus.“ Afgangen til foredragene er fri.

Mandal.—Stor vækkelse er her i byen. Bedehuset er fuldt hver kvæld, eftermiddagene er godt besøgte, og vækkelsen vokser fra dag til dag, skriver „Lifter“. For at studere bevægelsen tog vi os lørdag kvæld en tur op i bedehuset. Da vi kom ind, laa de troende af forsamlingen i bøn. Nede i salen var der almindeligt knæfald, og oppe paa galleriet laa der bedende, næsten for hvert steg en tog. Døbe jul lød højt og her; en sterk religiøs stemning laa over folk, lyfte gjennem blanke øine, vibrerede fra taase læber eller rundt som et væld fra varme hjertee i enkle, men begejstrede ord. Nede fra salen klang en dyb mandsrøst, bedende, manende: Hjelp de stakkars vildfarende, hjelp dem til fred og trykthed, til tro og glæde: hjelp dem ind i den sikre havn, du dyrebare Jesus! Andre røster af døden første, snart kvinder og snart mænd; med utimstlede ord, men i tryk og barnlig tro gjentoges den samme opfordring, den samme bøn, varm og inderlig: Kom til Jesus! Og man kunde se paa folk, at de var grebne af denne stemning. denne seierssikre tro! Saa var bønnen slut; i beren manede de troende, som ikke selv kunde eller vilde gaa rundt og tale til folk for at vinde sjæle, om at bede vedholdende, bede Vorherre være nær med sin aand og med sin kraft, med sin hjelp og med sin naade.

Saa begyndte „kapreriet“. Vi fulgte fra først af med skarp kritik denne inden statskirken noget ekstraordinære foretælse; men vi skal straks indrømme, at her fandt vi ingen plads for kritik. Vi kunde være nemlig i helt bevegelsen, sliq som den var reist og holdes vedlige; vi kunde finde utvelfter ved den, store udvefster,—men dog, det er en let sag at rive ned, ja kanske kunde det lade sig gjøre at give hele vækkelsen latteren og goldheden i old, stemple den som humbug, sværeri, ensfoldighed, osv. Men, spurgte vi os selv, hvorledes bygger man op noget ligneade? Hvorledes saar man givet saa mange tomme seilere paa livshavet, saa mange lesindige og tankeløse en ballast, som kan holde ska den paa ret kjøl gennem storm og bænding? Og her fik dog mang en saadan ballast, de fik noget at syde paa, noget at leve for, noget, som kunde bære, naar „himmel og jord forgear.“ Dermed sidder to ældre mennesker i bøn, glemmende alt om-

kring sig. Derborte er en ung gut, ivrig og trosstærk, i begreb med at tale for et par andre unge; vi ser, hvor han straalere af tro og begejstring for sin gjerning; vi ser, hvor saart han føler det, at hans ord ikke slaar ned, vækker gjenklang, bringer ombendelse; han maa gaa med usorrettet sag.

Nu kommer en vakker sang gennem lokalet, baaret af varme og følelse, af glæde og begejstring. Jo længere tiden drager ud, jo sterkere, jo mere paatagelig bliver denne underlige hypnotiske stemning, som lægger sig over folk. Kloften bliver baade 12 og 1, før der bliver tanke paa at bryde af, og det er i grunden ikke saa usorstaaligt. Man føler sig som bunden, som „fjettet“ af denne fære stemning; luft en omkring en, måttet af bøn og tro og begejstring, er ligesom i pagt med alle disse „vækkende“ elementer,—tung og tyk holder den folk tilbage.—

At meget ogsaa i denne vækkelse er en forbigaaende stemningsrus, vil ikke ligesom vise sig. Men selv om man skriver af en god procent paa denne konto, tør vi alligevel ikke i sin helhed karakterisere bevægelsen som usund. Vi vil bare haabe, at lederne maa forstaa at holde den inden sine rette grænser.

Med dette nummer afsluttes mit arbejde som korrekturlæser, redaktør af denne side, m. m.

D. Skattebøl.

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavian Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow House Furnishing Company.

Complet udvalg af Møbler, ovne og croeckery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertissementer. Det koster penge at fylde et blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste blade søger de avertenderes gunst og gavner mere end læsernes, og saaledes beriger sig selv med penge.

“Pacific Herald”

Søger sine læsers gunst og gavner og haaber at berige dem med en forfrænelige statte, som mof og rust ikke fordærver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

Varfandsnyheder.

— Vaarterminen begynder tirsdag den 26de marts.

— Onsdag eftermiddag begynder examinerne ved P. L. M. og afsluttede fredag eftermiddag.

— Søndag den 25de ds. møder „the willing workers“ i skolehuset. Misses Amelia og Marie Storaasli er vertinder.

— Messrs. M. Glajo og S. D. Gridson lægger nyt fortaug foran sine lotter og „improver“ dem ogsaa ellers. Gjør du ligesaa!

— Onsdag i forrige uge mødte en del mænd frem paa Varfand barnehjems grund for i fællesskab at rydde op noget af landet der. Det er en tung „job“, og da kun saa mødte frem, blev der ikke meget udrettet, dog saa pas at man kan plante nogle jakke af poteter. Tak for haandråkningerne! Næmligvis bliver der senere anledning til at fortsætte med denne saare nødvendige hjælp.

— „Luren“ gav en meget vellykket koncert om aftenen den 21de ds. De assisteredes af baade det norske og det svenske kor fra Tacoma. Programmet var følgende: Soldatmarch, Krug, Luren; piano solo, selection, miss Foster; Norge, Norge, Seamer, Nordmændenes Singing Society; recitation, selection, mr. Mesjord; naar fjordene blaaner, Paulsen, Nordmændenes Singing Society og Luren; piano solo, selection, miss Foster; Saangerfanden, Frieberg, Kalkalla Singing Society; staa stærk, Venneberg, United Singers. Mrs. Davenport, som havde lovet at bistaa, kunde ikke komme. Jør programmet var over, var 17 stedenfor 8 numre givet.

Barnehjemmet i Varfand.

Ved pastor M. Borge fra past. St. Roque & Wein 1.00; past. Masen 5.00; past. Bertelo 1.25; past. Smedal 5.00; past. J. S. Lunde 4.84; T. M. Torgerson 1.00; past. Meland 4.45; past. M. A. Larsen 10.00; past. Madsrud 4.00; past. J. B. Dion 2.00; past. Th. Johnson 5.00; past. Jerdøe 5.00; past. Hognlie 4.89; past. T. M. holdt 1.00; past. Olaf Hoel 5.00; past. Birkelo 6.10; past. Drwoll 8.00; past. Solseth 5.00; past. J. J. Strand 10.00; past. D. E. Lee 20.00; past. Hognlie 5.00;

Mrs. S. A. Sorlien 10.00; Mrs. E. D. Enestvedt 80 cts.; Paul Nilfen 1 jak poteter; Mons Knudsen, 2 sweaters; ved past. Stub, Seattle, 4 trøier, 3 kaaber. Hjertelig tak! Mrs. T. Larsen

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og Udstyrsartikler,

—samt—

Gutterflæder fra 3 Aar til 19 Aar gamle.

Rigtigt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Hæftbøger, Skolebøger, nye norske Ordrebøger, Fortællingsbøger, m. m.

Draab- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sunday-schools and Libraries.

Billetter sælges med alle første klasse Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1808 Pacific Ave Tacoma, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom. HOFMANSDRAABER, NAFTADRAABER, RIGABALOM etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, . . . Wash.

“Free Entertainment.”

Miss Fosters musiklever vil give en „recital“ i foretningsslokalet i skolebygningen mandag aften den 26de marts kl. 8. Publikum indbydes. Adgang fri.

Følgende program vil blive udført:

1.	Waltz, Op. 73, No. 3	-	-	Franz Bendel
				Olga Rustvold
2	{ a) March	-	-	Franz Behr
	{ b) Waltz	-	-	Durand
				Edith Johnson
3	Polonaise	-	-	Lichner
				Laura Finley
4	Gypsy Rondo	-	-	Haydn
				Ruth Fangsrud
5	{ a) Opus 72, No. 4	-	-	Mendelssohn
	{ b) Spinning Song	-	-	Von Wilm
				Dorothy Dammann
6	Angels Serenade	-	-	Braga-Smith
				Norman Tellick
7	The Hunt	-	-	Rheinberger
				Grace Calvin
8	The Awakening of Morn	-	-	Grieg
				Miss Skattebol
9	{ a) To the Spring	-	-	Grieg
	{ b) Vake Mignonne	-	-	Schiitt
				Louise Harstad
10	{ a) Etude Opus 25, No. 1	-	-	Chopin
	{ b) Whims	-	-	Schumann
				Clara Knudson

Pacific Lutheran Academy and Business College

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes udstyre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa pacifikkysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den nordamerikanske befolkning beredte stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder fets forskellige kursur: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for naturskere.

Skad det koster. Skolepenge, kost, lodis, og bøger for ni måneder beløber sig til omtrent \$150.00. Statensstatuten beaender den 4de December 1905. Skriv efter katalog

Adresse: N J Houg,

Varfand, Wash.